

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΚΑΙ
ΚΤΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΓΕΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΡ. 10
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Φρ. Χρ. 10

Τιμή Φύλλου
5 λεπτά 5

ΕΤΟΣ Α'. | ΑΘΗΝΑΙ, Κυριακή 4 Μαΐου 1903 | ΓΡΑΦΕΙΑ: 'Οδός Οικονόμου αριθ. 4 | ΑΡΙΘ. 325

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΑΚΡΟΓΙΑΔΙΑΣ

ΤΟ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ ΜΟΥ

Στὸ φίλο μου Δ. Ταγκόπουλου

Βιχοῦδες πικτινόμενες μὲ βάρκες σκεβρωμένες,
Χρόνια καὶ χρόνια ξήγρυνες σὲ ἀπόμακρον πελάγη,
Στὸ λιμάνι τοῦ Νησιῦ τὸ ἀπένεμο ἀρχαῖο ἐς
Γλυκοκοιμῶνται ἀνεύνοιστον κ' αἰώνια πλάγι-πλάγι.

Καὶ τίς ψυχὴ τῶν νοσταλγῶν, ἀξυπνητὰ γυρμένες,
Σειρήνες οἱ ἄδρες τοῦ γυαλοῦ κ' οἱ ἄνεμοι λωτορῆγοι
'Απ' τὰ θεντὰ τῆς Ἀησιμονίης θωροῦνε τὴν ξένον—
Τίς ἀδελφές, ποῦ ἐπλάνευον οἱ Τρίτωνες οἱ μάγοι

Καὶ στυρωτὴ εἶνε τῆρμεν καὶ τὰ κουπιὰ κρημένον...
Μὴ, ὅπως σὲ λίμνη ἀκύμακτῃ τῆστέριε, θολωμένα
Τὰ φανερὰ κινῶν ἀνάθουσε μὲτ' στὴ γαλήνῃ κλόγῃ.

Καὶ, σὺν θλιμένο φλοῖφισμα, λαλεῖ τὸ Μυρολόι:
—Δὲν εἶμαι Μίνιας στεναγμῶς ἢ κλέμα θυγκτέρας·
Μυρολόγιον εἶμι, ἔχλασε τοῦ Πελαγίου ἐπ' Ἀγέρας!
Σπίττες

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΣ ΓΚΡΑΒΑΡΙΤΙΣΜΟΣ

ΔΕΝ εἶχε κανένας τὴν ἀπαίτησι νάναγνωρίσῃ
ὁ κ. Δηλιγιάννης τὸ μεγάλο καλὸ ποῦ τοῦ
ἔκαμε ὁ κ. Θεοτόκης, ὁ ὁποῖος κατῴρθωσε,
αὐτὸς καὶ μόνος, νὰ μπαλώσῃ τὰ μεγάλα
ρήγματα ποῦ ἀνοιξαν οἱ Κορδονικοὶ στὴν Κυ-
βέρνησι καὶ νὰ τὸν κρατήσῃ γιὰ λίγο ἢ γιὰ
πολύ ἀκόμη χρόνο στὴν Ἀρχή.

Ὁ κ. Θεοτόκης ἠθέλησε νὰ ἐπανα-
λάβῃ τὴ Βουλὴ τὴς ἐργασίας τῆς, καὶ ἡ Βουλὴ
τίς ἐπανελάβε. Ὁ κ. Θεοτόκης ἠθέλησε
νὰ μὴ πέσῃ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Κυβέρνησις
δὲν ἔπεσε. Ὁ κ. Θεοτόκης ἠθέλησε νὰ μὴ
δώσῃ τὴν κλωτσιὰ στὸ ἐτοιμόρροπο σανιδικὸ
κατασκευάσμα, καὶ τὸ ἐτοιμόρροπο ἔμεινε ἀσά-
λευτο στὴν θέσι του καὶ πεζάρει σήμερα γιὰ
μαρμαρότευκτο μέγαρον.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης δὲν ἔμποροῦσε νὰ τἀνα-
γνωρίσῃ ὅλ' αὐτὰ, δὲν τὸν ἐσύμφερε νὰ τἀνα-
γνωρίσῃ, καὶ γι' αὐτὸ ἔβαλε τοὺς φίλους του
νὰ φωνάζουν πῶς ἡ Ἀντιπολίτευσις μετέβη
σὴν Βουλὴ ἀφοῦ ἐπέισθη πρῶτον πῶς
ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἐξήσησαλισμέ-
νη τὴν ἀπαρτία.

Κ' ἔκαμε πολὺ καλά. Κανένας βεβαίως δὲν
εἶχε τὴν ἀπαίτησιν νὰ βγῇ ὁ κ. Δηλιγιάννης
στὸ παράθυρο τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομι-
κῶν—τὸ ὁποῖον χρησιμοποιοῦτε μόνον στὶς ἐπι-
στρατείες—καὶ νὰ φωνάξῃ:

— Ἄνδρες Ἀρκάδες, Πρωθυπουργοὶ ἐσμὲν
διότι τὸ ἠθέλησε ὁ ἀξιότιμος ἐκ Κερκύρας βου-
λευτῆς!

Εἰν' ἐνωρὶς ἀκόμη γιὰ τὴν πολιτικὴν εἰ-
λικρινείαν.

ΕΠΕΦΤΕ ἡ Κυβέρνησις ὠρισμένως, ἂν δὲν τὴν
ὑποστήριξε ἡ Ἀντιπολίτευσις. Αὐτὸ κανέ-
νας δὲν ἔμπορεῖ νὰ τἀρνηθῇ. Καὶ πολλοὶ, καὶ
Κορδονικοὶ ἀκόμη, ἐπερίμεναν τὸν κ. Θεοτόκην
νὰ γυρίσῃ ἀπὸ τὴν Κέρκυρα γιὰ νὰ τὴ ρίξῃ.

Ὁ κ. Θεοτόκης ὁμως δὲν τὴν ἠθέλησε μιά
τέτοια εὐκολὴ νίκη. Κ' ἔκαμε πολὺ καλά.
Ἐσκέφθηκε ἀνδρικώτατα καί... πολιτικώτατα.
Ἄφησε τὴν Κυβέρνησι νὰυτοφαγωθῇ. Τὴν ἄ-
φησε δηλ. νὰ γίνῃ ἡ ἴδια Γύπας καὶ Προμη-
θέας. Νὰ φαγωθῇ ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ τῆς, ἀπὸ τὰ
ἴδια πὰ σπλάγγνα τῆς.

Καὶ θὰ τὸ ἐπιτύχῃ. Διότι ἡ τακτικὴ τὴν
ἐποίησεν ὡς ἀρχηγὸς τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐγ-
καινιάζει, θὰ τὸν φέρῃ στὴν ἐπιτυχίαν ἀσφα-
λῶς καὶ χωρὶς μεγάλους κόπους.

ΑΡ-ΝΟΥΒΟ τὴν ἀποκαλοῦν ἐμπαικτικῶς τὴν
τακτικὴν αὐτὴν τοῦ κ. Θεοτόκη, κ' εἶνε
πραγματικῶς ν ἐατέχνη στὴν Πολιτικὴ,
τουλάχιστον γιὰ τὸν τόπο μας.

Ἔως τώρα ἡ Ἀντιπολίτευσις ἐβιάζετο νὰ
ρίξῃ τὴν Κυβέρνησι, κ' ἔβαζε σ' ἐνέργειαν ὅλα
τὰ περίφημα μέσα, τὰ ὅποια ἐκλασικοποίησε ὁ
κ. Δηλιγιάννης καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, καὶ τὰ ὅποια
ἀρχίζουν ἀπὸ τίς κωλυσιεργίες καὶ τελειῶνουν
στοὺς ζουρνάδες καὶ στὴν ἐνοπλῇ διαδήλωσι.

Ἀπὸ τώρα ὁμως καὶ εἰς τὸ ἐξῆς—κ' ἐνὸσω
νὰ ἐξηγοῦμεθα, ἀρχηγὸς τῆς Ἀντιπολιτεύ-
σεως δὲν θὰ εἶνε ὁ κ. Δηλιγιάννης—ἡ Ἀντιπο-
λίτευσις θὰ μεταχειρίζεται ἀνδρικώτερον καὶ
ἀξιοπρεπεστέραν πολιτικὴν.

Κι' αὐτὸ δὲν εἶνε λίγο. Καὶ ἔμπορεῖ κανεὶς
ἀπ' αὐτὸ καὶ μόνον νὰ ἐλπίσῃ ὅτι, καθὼς ἀπο-

κτῆσαμε Ἀντιπολίτευσι ἀρ νουβὸ, θάποκτῇ
σοῦμε καὶ μιὰ μέρα, ἀργὰ ἢ γρήγορα, κα-
ἀρ-νουβὸ Κυβέρνησι, μὲ λιγότερο Γκραβαριτι-
σμὸ καὶ μὲ περισσότερο κουράγιον νὰ πέφτῃ μο-
ναχὴ τῆς ὅταν βλέπῃ πῶς γιὰ νὰ κρατηθῇ
στὴν ἀρχὴ πρέπει νὰ διακονήσῃ τὴν ὑποστήριξι
τῶν πολεμίων τῆς.

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ἜΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΜΑΝΕΙΣ ΣΟΦΟΛΟΓΙΟΥΣ

Διὰ τοὺς ξενομανοῦντας λογίους, εἴτε νέους εἴτε
γέροντας ἐσπεριοιδοῦς, τοὺς ἔχοντας ἓνα μόνον σκο-
πὸν καὶ ἀγωνιζομένους ἓνα μόνον ἀγῶνα ἀξιοδό-
κρον, νὰ πείσουν τὸν κόσμον... ὅτι εἶνε Εὐρω-
παῖοι, ἀκριβῶς διότι δὲν εἶνε, νὰ πείσουν τὸν κόσμον
ὅτι εἶνε πολιτισμένοι, ἀκριβῶς διότι δὲν εἶνε καὶ
ἀκριβῶς διότι αἰσθάνονται ὅτι εἶνε Ἰσοῦσιδες,
ὑπάρχει ἓνα μέσον θεραπευτικόν, ἓνα φάρμακον τὸ
ὁποῖον πιθανόν νὰ τῆς θεραπεύσῃ, διὰ νὰ σωθῶν
αὐτοὶ ἀπὸ τὸ γελοῖον, πρὸ παντὸς ὁμως διὰ νὰ γλυ-
τώσῃ ὁ κόσμος ἀπὸ τὰ κακὰ τῆς μονομανίας τῶν.

**

Νὰ πάρουν τὸ «Ἄστυ» καὶ νὰ μελετήσῃ οὐ-
λόκληρον τὴν σειράν τῶν χρονογραφημάτων τοῦ
Ἐπισκοποπέλου, ἀπὸ τὴν πρῶτην ἡμέραν
τῆς ἐμφανίσεώς του ἕως σήμερον εἰς τὸ «Ν. Ἄστυ».

Ἡ ἰδίαν τὴν περιφρόνησιν τὴν ὁμοίαν ἐτρέψεν
πρὸς ἑαυτὸν, καὶ τὴν ἀπελπισίαν του διότι ἦτο
Ἕλληνας. Θὰ ἴδωσιν τὴν περιφρόνησιν καὶ τὸ μῖσος
κατὰ παντὸς Ἑλληνικοῦ πράγματος, τὸν σαρκασμὸν
τῶν πάντων, ἀπὸ τῶν τωρινῶν ἕως τῶν ἀρχαίων
Θεῶν, τὸν σαρκασμὸν πρὸς πᾶσαν ἐδῶ γενομένην
ἐλπίδα, τὴν προκατάληψιν, τὴν ὑψίστην ἐκδύλω-
σιν τῆς ξενομανίας, καὶ τὴν καθημερινὴν κωδωνο-
κρουσίαν τῆς ψυκτικῆς μας βαρβαρότητος, τοῦ
θλιμένου διότι ἐγεννήθημεν εἰς αὐτὸ ἐδῶ τὸ χῶμα,
τὸ τίναγμα καὶ τὸ ξάμνημα, καὶ τὸ τέντωμα τοῦ
στόματος, τὸν ἐκστατικὸν θαυμασμὸν πρὸς κάθε ξέ-
νον νεκρὸν, τὸν καθημερινὸν ἐθνοκτε-
νον πόλεμον, κατὰ παντὸς Ἑλληνικοῦ πράγ-
ματος. Ἀπλάθῃ θὰ ἴδωσιν τὴν γενικὴν ψυχολογικὴν
καὶ διανοητικὴν κατάστασιν ἑαυτῶν καὶ ὅλων τῶν
μονομανῶν ὁμοίων τῶν, ἀναβιασμένην εἰς τὸν
κόβον.

Καὶ ἔπειτα θὰ ἴδωσιν, κατὰ τὰ τρία τέσσαρα τε-
λευταῖα ἔτη, τὴν κατάστασιν αὐτὴν μεταβαλλομέ-
νην καὶ θὰ παρακολουθήσουν τὴν μεταβληθῆσα
βῆμα καὶ θὰ ἴδωσιν πῶς ὁ ἀρχικὸς μετέλλων ἀνα-
πτυσσόμενος, πλησιαζὼν καὶ ὀλίγον Ἑλληνικὰ διὰ
μέσου τῶν Εὐρωπαίων, προσπαθεῖ τέλει νὰ μετα-
δῶσῃ εἰς Φιλέλληνα καὶ εἶμαι βέβαιος καὶ τὸ εὐ-
χομαι ἐγκαρδίως, διότι ὁ Ἐπίσκοπος εἶνε φίλος μου
ἀπὸ τὸν ὁποῖον μὲ χωρίζει μόνον τὸ μῖσος κατὰ
τῶν ὀλεθρίων του ἰδεῶν διὰ τοὺς πολλοὺς, τὰς ὁ-
ποίας ἐσπεῖρεν καὶ εἶμαι βέβαιος, καὶ τὸ εὐχομαι
ἐγκαρδίως, ὅτι ὅσον προχωρεῖ ἡ ἀνάπτυξις του καὶ
ἀνοίγονται τὰ μάτια του, θὰ καταλήξῃ βεβαίως νὰ
γίνῃ Ἕλληνοειδὴς ὅσον δύναται νὰ γίνῃ ἄνθρωπος

